

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Αυγούστου 2010
— *Gúias Abril Asistencia* κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-386/09) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως — Ανταγωνισμός — Απόρριψη
καταγγελίας — Πράξη κατά της οποίας δεν μπορούν να
προσφύγουν ιδιώτες — Απαράδεκτο)

(2010/C 274/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Gúias Abril Asistencia, SL* (Αλικάντε, Ισπανία)
(εκπρόσωπος: R.L. García García, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Castillo de la Torre
και F. Castilla Contreras)

Αντικείμενο

Προσφυγή με αίτημα την ακύρωση του από 7 Αυγούστου 2009
εγγράφου της Επιτροπής με το οποίο γνωστοποιείται στην προσφεύ-
γουσα ότι από τα πραγματικά περιστατικά για τα οποία υπέβαλε
καταγγελία ενώπιον της Επιτροπής δεν προκύπτει παράβαση των
άρθρων 81 ΕΚ, 82 ΕΚ και 86 ΕΚ και ότι κατά συνέπεια δεν θα
δοθεί συνέχεια στην καταγγελία της.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την *Gúias Abril Asistencia, SL* στα δικαστικά
έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 282 της 21.11.2009.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης
Ιουλίου 2010 — *Brinkmann* κατά Γερμανίας

(Υπόθεση T-261/10 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Πρόδηλη αναρμοδιότητα)

(2010/C 274/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Norbert Brinkmann (Rheine, Γερμανία) (εκπρόσω-
πος: R. Wieggers, δικηγόρος)

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Αντικείμενο

Αίτημα να ανασταλεί η εφαρμογή, όσον αφορά τον αιτούντα, των
άρθρων 47 και 48bis του γερμανικού Ομοσπονδιακού Συμβολαι-
ογραφικού Κώδικα (Bundesnotarordnung).

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 10ης Ιουνίου 2010 — PPG και SNF κατά
ΕΟΧΠ

(Υπόθεση T-268/10)

(2010/C 274/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG)
(Βρυξέλλες, Βέλγιο) και SNF SAS (Andrezieux Boutheon, Γαλλία)
(εκπρόσωποι: K. Van Maldegem, R. Cana, δικηγόροι, και P. Sellar,
Solicitor)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ΕΟΧΠ)

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη·
- να ακυρώσει την προσβαλλομένη πράξη·
- να καταδικάσει τον ΕΟΧΠ στα δικαστικά έξοδα·
- να λάβει οποιοδήποτε άλλο απαιτούμενο μέτρο, κατά την κρίση του.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν τη μερική ακύρωση της απόφασης του Ευρωπαϊκού Οργανισμού χημικών προϊόντων (ΕΟΧΠ) να χαρακτηρίσει το ακρυλαμίδιο (ΕΚ 201-173-7) (αριθ. CAS 79-06-1) ως ουσία που ανταποκρίνεται στα κριτήρια του άρθρου 57 του κανονισμού ΕΚ 1907/2006 ⁽¹⁾ (στο εξής: κανονισμός REACH), σύμφωνα με το άρθρο 59 του κανονισμού REACH.

Οι προσφεύγουσες φρονούν ότι η προσβαλλομένη πράξη είναι παράνομη διότι εκδόθηκε βάσει αξιολογήσεως του ακρυλαμιδίου που είναι επιστημονικώς και νομικώς εσφαλμένη, δεδομένου ότι στηρίζεται στην ένδειξη ότι δεν είναι αρκούντως ασφαλές. Κατά την άποψη των προσφευγουσών, ο ΕΟΧΠ υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως με την έκδοση της προσβαλλομένης πράξης κατά παράβαση των άρθρων 2, παράγραφος 8 και 59 του κανονισμού REACH και κατά παράβαση της υποχρεώσεώς του να εξετάζει προσεκτικά και αμερόληπτα τα αποδεικτικά στοιχεία.

Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν περαιτέρω ότι η προσβαλλομένη πράξη παραβιάζει διάφορες γενικές αρχές του δικαίου της ΕΕ όπως την αρχή της αναλογικότητας και της απαγορεύσεως των διακρίσεων δεδομένου ότι κάνει διάκριση μεταξύ ακρυλαμιδίου και άλλων παρόμοιων ουσιών χωρίς αντικειμενική δικαιολογία.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ (ΕΕ L 396, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 20 Ιουλίου 2010 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 11 Μαΐου 2010 στην υπόθεση F-30/08, Νανόπουλος κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-308/10 P)

(2010/C 274/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currell, Ευθύμιος Μπουρτζάλας, δικηγόρος και Ειρήνη Αντύπα, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Φώτιος Νανόπουλος (Itzig, Λουξεμβούργο)

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να αναιρέσει την απόφαση που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 11 Μαΐου 2010 στην υπόθεση F-30-08, Νανόπουλος κατά Επιτροπής·
- αν η απόφαση δεν πρέπει να ακυρωθεί, να καθορίσει το ορθό ύψος της αποζημίωσης· και
- να διατάξει τον καθ'ού να καταβάλει όλες τις δικαστικές δαπάνες της πρωτόδικης και της ανααιρετικής διαδικασίας.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση αίτηση αναίρεσεως, η ανααιρεσείουσα ζητεί την αναίρεση της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 11 Μαΐου 2010 στην υπόθεση F-30/08, Νανόπουλος κατά Επιτροπής, με την οποία διέταξε την Επιτροπή να καταβάλει στον καθ'ού αποζημίωση για ηθική βλάβη ύψους 90 000 ευρώ και να φέρει το σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Προς στήριξη της αιτήσεώς της, η Επιτροπή προβάλλει τους ακόλουθους λόγους αναίρεσεως:

- παραβάσεις των άρθρων 90 — 91 του Κανονισμού Υπερηλεκτρικής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΥΚ) και της αρχής της ασφάλειας δικαίου καθόσον το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι η αγωγή που υπέβαλε ο καθ'ού πρέπει να θεωρηθεί ως αγωγή αποζημίωσης, χωρίς να προβάλλει οποιαδήποτε αιτιολογία·